Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

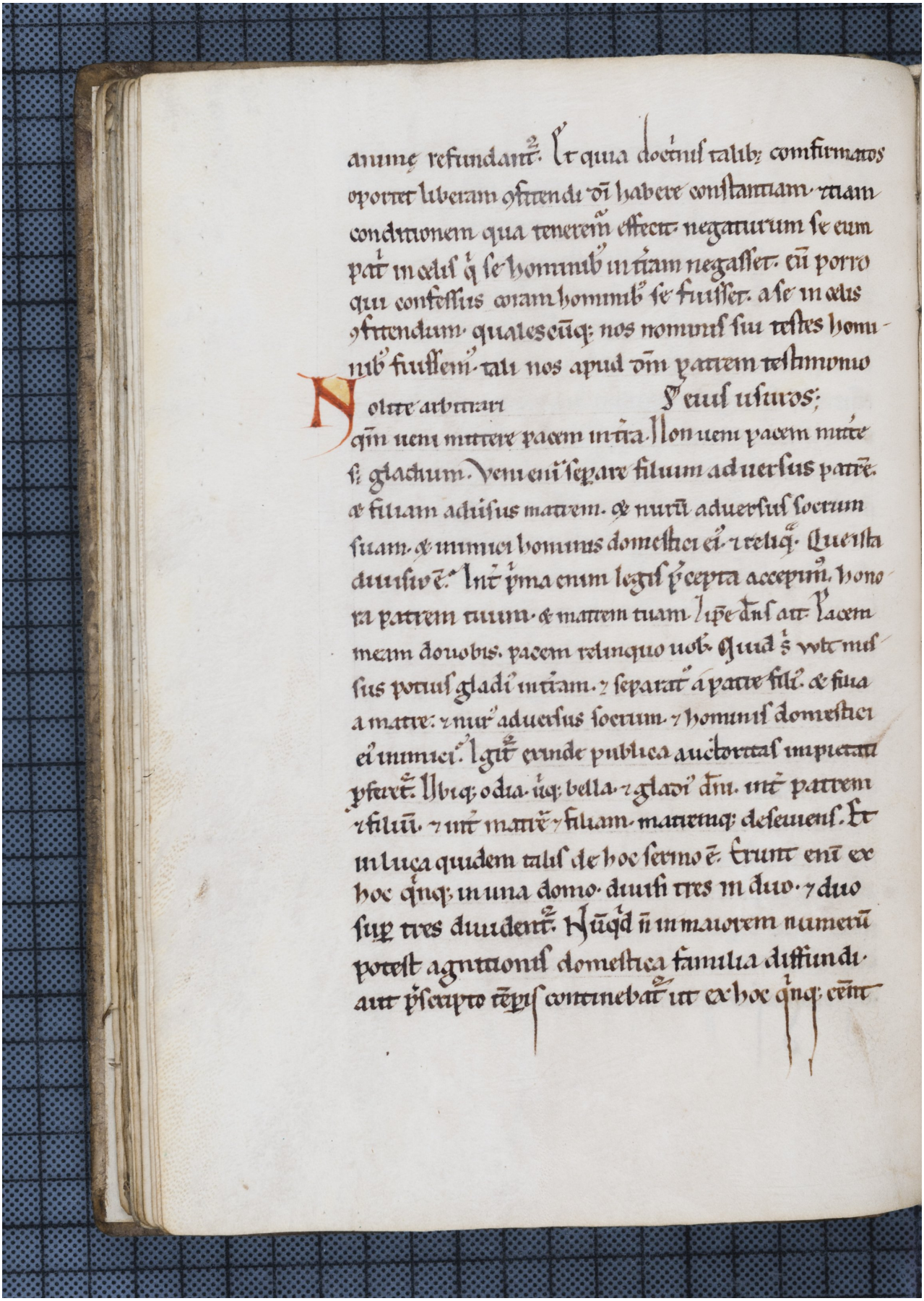

animę refundant. Et quia doctus talibus confirmatos
oportet liberam ostendi di habere constantiam. tuam
conditionem qua teneren effecit negaturum se eum
pat in celis q se hominib in tiam negasset. cui porro
qui confessus coram hominib se fuisset. a se in celis
ostendum. quales cuiq; nos nominis sui testes homi-
nib fuissem. tali nos apud dm patrem testimonio
Nolite arbitrari Ps eius usuros;
qm uenl mittere pacem in tia. Non uenl pacem mitte
si gladium. Venl enl separare filium aduersus patre.
& filiam adusus matrem. & nurū aduersus socrum
suam. & inimici hominis domestici ei. & reliq. Questio
diuisiue. Int ima enim legis pcepta accepim. Hono
ra patrem tuum. & matrem tuam. Supe dns ait Pacem
meam do uobis. pacem relinquo uob. Quid s vlt mis
sus potius gladi in tiam. & separat a patre filio. & filia
a matre. & nur aduersus socrum. & hominis domestici
ei inimici. Igit exinde publica auctoritas impietati
pfuit. Ubiq; odia. iq; bella. & gladi dni. int patrem
& filiū. & int matre & filiam. matrimq; deseuens. Et
in luca quidem talis de hoc sermo e. Erunt enl ex
hoc qnq; in una domo. diuisi tres in duo. & duo
sup tres diuident. Hūqd ii in maiorem numerū
potest agnitionis domestica familia diffundi.
aut pscripto tepis continebat ut ex hoc qnq; cent